info@payamdaily.ir

نخستین روزنامه صبح البرز

پیام آشنا

شماره ۱۴۷۵
شنبه / ۱۲ مهر / ۱۳۹۸
۶ صفر / ۱۴۴۱
05 / Oct/ 2019

صاحب امتیاز: موسسه معجزه‌گران اندیشه‌ساز مان
مدیرمسئول: محمود حیدری سردبیر: باهره حیدری
نشانی: کرج بلوار تعاون، خیابان فرهنگ، جنب کافون کارشناسان، رسمی دادگستری
تلفن: ۳۲۵۳۲۸۳۸-۳۲۵۳۴۴۴۳ -۰۲۶ فکس ۳۲۵۵۳۸۳۸
فکس اینترنتی پیام آشنا: ۰۲۶-۸۹۷۸۶۷۳۹
امتیاز در طرح ارزیابی کیفی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی: ۴۳/۴۶
چاپ: کارگر

کافه پیام

برای انعکاس نظرات و گلایه‌ها و پیشنهادات خود درباره مسائل البرز با پیام آشنا تماس بگیرید

۳۲۵۵۳۸۳۸
۳۲۵۴۱۴۹۵
۰۹۰۱۴۰۴۸۳۳۳

باشعرای کرج

عشق یعنی...

هر که دست از جان نشوید عاشق جانانه نیست
عاشق جانان به فکر جان و مال و خانه نیست

پاکبازان بی تعلق به دلبر بسته اند
مرغ عاشق در خیال آب و فکر دانه نیست

بال و پر وا کن برای سوختن پروانه وار
آنکه او از سوختن پروا کند پروانه نیست

عشق یعنی اوفتادن در تب و تاب جنون
طرفه حالی کز وی آگه عاقل و فرزانه نیست

ما به غیر روی او بستیم راه دیده را
زآنکه این منزل مقام مردم بیگانه نیست

«ناظر» در چشم ما جنت چو دوزخ می شود
هر کجا صهبای عشق و صحبت جانانه نیست.

ناظر شرفخانه‌ای

از تمام خوانندگان پیام آشنا می خواهیم، یکی از مهم ترین مشکلاتی که در محله ی زندگی خود با آن دست به گریبان هستید برایمان پیامک کنید تا در ستون «پیامک های وارده» با نام تان-در صورت تمایل-منتشر شود.

SMS

امروز با حافظ

لب پیاله ببوس آنگهی به مستان ده
بدین دقیقه دماغ معاشران تر کن
پس از ملازمت عیش و عشق مه رویان
ز کارها که کنی شعر حافظ از بر کن

خوانده

شهریارا! گودل از ما مهربانان مشکنید
ورنه قاضی در قضا نامهربانی می‌کند

شهریار

اذان کرج — اوقات شرعی فردا

اذان صبح	طلوع آفتاب	اذان ظهر	غروب آفتاب	اذان مغرب
۰۴:۳۰	۰۵:۵۶	۱۲:۰۰	۱۸:۰۳	۱۸:۲۰

برگه

در پایان، تعداد سال‌های زندگی‌تان اهمیتی ندارد. آنچه مهم است، زندگی جاری در خلال این تعداد سال‌هاست.

آبراهام لینکلن

گزارش

جنجال بر سر تصاحب حقوق پخش فیلم و سریال‌های خارجی

چه کسی قربانی دومینوی ممیزی و کپی رایت است

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایران، ماجرا از اینجا آغاز می‌شود که گویا هیچ‌کس از هیچ‌چیز خبر ندارد اما همه چیز به نظر از یک هفته قبل شروع شد که مسئولیت صدور مجوز و تنظیم مقررات صوت و تصویر قرار گیر در فضای مجازی و نظارت بر آن منحصر ابر عهده سازمان صداوسیما قرار گرفت که VOD هایی مثل فیلیمو و نماوا و قیامت هم براساس این قانون تحت نظارت رسانه ملی قرار گرفتند و به زبان ساده‌تر این قانون کنترل انتشار هرگونه ویدیو و صوت در هر بستر آنلاینی را در حدود اختیارات صداوسیما قرار داد. دیروز اما یک اتفاق و خبر تازه به مهم‌ترین سوژه کاربران در فضاهای مجازی تبدیل شد. خبر حاوی یک منبع و ابلاغیه موثق بود که بر اساس آن سرپرست معاونت امور قضایی مجازی دادستانی کل کشور که مسئولیت دبیری کارگروه تعیین مصادیق مجرمانه را هم به‌عهده دارد در ابلاغیه‌ای به مدیران شرکت‌های ارائه دهنده خدمات میزبانی اعلام کرد که ارائه خدمات به دامنه‌های قیلتر شده را متوقف کنند. در بخشی از همین نامه (که خبرنگاران روزنامه ایران: تأییدیه‌اش را از دفتر این معاونت دریافت کردند) صریحاً شرکت‌های ارائه دهنده را ملزم به لغو قرارداد‌ها می‌کند و همین الزام در دستور کار قرار می‌گیرد و به‌فاصله چند ساعت تمامی سایت‌های دافلود قیلم از قبیل قیلیمو، سلام دانلود، دیبا مووی و... از دسترس خارج می‌شوند.

زیر آبی‌زنی VODها؟

این یک طرق قضیه بود و با صحبت‌های مدیر یکی از این سایت‌های دافلود قیلم، داستان سمت و سوی دیگری هم پیدا کرد و این مدیر حرف‌های تازه‌ای را به این پرونده اضافه کرد. مبنی بر شکایت VODهایی از جمله نماوا و قیلیمو نسبت به این سایت‌های دافلود قیلم. این مدیر در بخشی از یادداشت خود که در شبکه‌های مجازی به خصوص توئیتر دست‌به‌دست چرخید و هشتگی به نام‌های «نه به نماوا و قیلیمو»را داغ کرد نوشته بود: «سرورهای دافلود به دستور ستاد قیلترینگ توقیف شد. مدیران نماوا از چند وقت پیش شروع کردند به پرونده‌سازی برای سایت‌های دافلود قیلم. این پرونده ربطی به دوبله ندارد و این VODها کلانمی خواهند ما باشیم.»

از شکایت تا تکذیبیه

بعد از دامنه‌دار شدن این مسائل و وسط کشیده شدن پای قیلیمو و نماوا و قیلم نت، نماوا اولین خط‌شکن پاسخ‌دهی به این گماناه‌زنی‌ها بود. مدیران نماوا در اطلاعیه‌ای هر گونه شکایت این سامانه‌ها از سایت‌های دافلود قیلم را تکذیب کردند و نوشتند: «ضمن رد ادعای شکایت نماوا از این سایت‌ها اعلام می‌کنیم که نماوا هیچ گونه دخالت و یا نقشی در این فرآیند نداشته و علاقه‌مندیم به اطلاع برسانیم که خاموش شدن سرورهای تعدادی از سایت‌ها در روز گذشته، طبق دستور کتبی مقامات قضایی کشور روی داده است. چه آن که حسب تکلیف قضایی تصریح شده برای شرکت‌های ارائه دهنده خدمات میزبانی در سراسر کشور، ارائه سرویس به دامنه‌هایی که قیلتر هستند غیرقانونی است و جرم محسوب می‌شود.» نماوا در ادامه تأکید کرده که این دستور برای توقف ارائه خدمات به کلیه دامنه‌های قیلتر شده و هیچ ارتباطی به محتوای دامنه ندارد. «هرچند نماوا از محل ممیزی سایت دیبا مووی اطلاعی ندارد، اما قطعاً خاموشی سرورهای ایشان توسط شرکتی صورت گرفته است که میزبانی این خدمات را برعهده داشته است و بی‌تردید نماوا نقشی در این باره نداشته است. قطعاً نماوا هیچ گونه نقشی در فرآیند دستور قضایی صادر شده از سوی دادستان برای عدم ارائه خدمات به دامنه‌های قیلتر شده (قارغ از نوع فعالیت دامنه) نداشته و ندارد.» در این رشته توئیت نماوایی‌ها همچنین با اشاره به شکایتی که چندین ماه پیش از سوی آن‌ها به دیبامووی شده گفته‌اند که این موضوع با مذاکرات دوستانه حل و فصل شده و پس از آن نماوا هیچ شکایتی نسبت به این سایت انجام نداده است.

محمد صراف صاحب امتیاز «قیلم نت» هم در گفت‌وگو با «ایران» شکایت از سایت‌های دافلود قیلم را تکذیب می‌کند و می‌گوید: «خود ما هم از صبح دیروز با این مسأله روبه‌رو شدیم و شنیدیم و از ماجرای آن اطلاع پیدا کردیم. ما پیگیر موضوع هستیم اما چیزی که می‌نویسیم به‌صراحت عنوان کنیم این است که هیچ شکایتی از طرف سامانه‌های نماوا و قیلیمو در کار نبوده و حتی شکایتی از طرف صنف هم به هیچ نهادی ارائه نشده است. این اتفاق، در نهایت دوطرف به چشم بچه‌های ما می‌رود در صورتی که ما هیچ نسبتی با این مسأله نداریم و شائبه‌ها را هم با این استدلال رد ادعا نشده که به این دلیل که ما مجوز قانونی داریم، پس حتماً شکایتی کردهایم که از اساس چنین چیزی صحت ندارد.»

بازی دوسر برد صدا و سیما

نکته مهم در این ماجرا این است که سایت‌های دافلود قیلم که اتفاقاً که «شامه» از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی هم دارند. تا همین چند روز پیش قیلتر نبودند و طی دوسه روز گذشته قیلتر شدند و بعد سرور آنها به‌طور کلی پایین کشیده شد. البته تمامی خبرنگار روزنامه ایران با معاون حقوقی ارشاد به دلیل بی‌اطلاعی مدیران این معاونت به‌جایی نرسید که البته این موضوع قابل درک به‌نظر می‌رسد. چون به گفته دادفدیش معاون حقوقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سازمان‌های ذیربط باید از این معاونت مشورت حقوقی بخواهند یا تقاضای ورود به مسأله‌ای را داشته باشند و بعد آنها براساس شرایط اقدام کنند. به‌صورت اتفاقات پیش آمده باز هم افتاد. از یک حلقه، به سازمان صدا و سیما برمی‌گردد و به‌نظر می‌رسد آنها برنده این بازی هستند که با یک تیر دو نشان زدهاند و هم برندهای تحت نظارت خود را بایدنامی و ریزش و تبلیغات منفی روبه‌رو کردهاند و آنها هم دوست‌وارب‌سست دیگری سنگین کردهاند. البته همانطور که در سطرهای بالا گفته شد این سامانه‌ها موضوع شکایت از سایت‌های دافلود قیلم را قویاً تکذیب می‌کنند. اگر چه این ماجرا (که چندسال پیش برای سایت «تایتی مویز» که یکی از جایگاه‌های مهم در «الکسا» را داشت پیش آمد و بعد از قیلتر و از دسترس خارج شد. قرصت رقابت به سایت‌های دیگر رسید و این سایت‌ها به کار خود ادامه دادند) اینجا خاتمه پیدا کرد اما آیا سایت‌های دیگری از این دست ساخته و در اختیار قیلمبین‌های حرفه‌ای قرار نخواهد گرفت؟ پاک کردن این صورت مسأله که به‌نظر نمی‌رسد فقط مسأله‌اش کپی رایت باشد، به سود چه کسی خواهد بود و به‌ضرر چه کسی؟ برندهایی مثل قیلیمو، نماوا، قیلیمنت در حوزه تجاری، تلاش‌های بسیاری کردند تا بتوانند خود را مرجع‌های مهم این حوزه معرفی کنند اما با زیرنظر صداو سیما رفتن و در مرحله بعد، تبلیغات منفی که دیروز باعث کاهش و ریزش مخاطبانش شد بی‌تردید سودی از این داستان نخواهند برد.

محسن یوالحسنی

یادداشت

ناشران هم باید خود را ملزم به اهدای کتاب بدانند

اگر اهل جست‌وجو در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی باشید هر چند وقت یک بار با خبرهایی مبنی بر تلاش تشکل‌های مدنی و از سویی فراخوان سازمان‌های دولتی برای اهدای کتاب روبه‌رو می‌شوید. فراخوان‌هایی که از شما برای تجهیز و حتی راه‌اندازی کتابخانه‌های مناطق کم‌برخوردار دعوت می‌کنند. نکته قابل توجه در این فراخوان‌ها این است که می‌توانید با اهدای کتاب‌هایی که خوانده‌اید در کتابخوان کردن افرادی از ساکنان دورافتاده سهمی بر عهده بگیرید. درست شبیه فراخوانی که به تازگی از سوی گروه تبادل و اهدای کتاب کتابخانه ملی منتشر شده است. در گزارش پیش‌رو تلاش شده ضمن بررسی جزئیات و زیر و بم این طرح جدید ساز و کارهای اجرای این چنین ایده‌هایی بررسی شود.

در این فراخوان که معمولاً هر سال یک بار از سوی کتابخانه ملی منتشر می‌شود از مردم خواسته شده کتاب‌های مازاد و خوانده شده خود را به این نهاد بسپارند تا آنها را در اختیار علاقه‌مندان کتابخوانی در مناطق کم‌برخوردار و محروم کشورمان بگذارند از بُعد معنوی انجام این کار که بگذریم، اغلب ما به لطف گرفتاری‌های زندگی آپارتمانی از فضای چندانی برای نگهداری کتاب‌هایی که خوانده‌ایم برخوردار نیستیم. گروه مبادله و اهدای کتاب سازمان اسناد و کتابخانه ملی هم از جمله مراکزی به شمار می‌رود که سالی یک بار فراخوانی با همین مضمون منتشر می‌کند. الهام حیدری رئیس این گروه به «ایران» می‌گوید: «تاریخچه برگزاری این طرح در کتابخانه ملی به سال ۷۳ و زمانی بازمی گردد که گروهی با همین عنوان شکل گرفت. این گروه در تمام سال مشغول جمع‌آوری کتاب‌های اهدایی مردم و مدیریت آنها برای ارسال به مناطق کم‌برخوردار است منتها سالی یک مرتبه در قالب یک فراخوان عمومی تلاش می‌شود تا بیش از پیش توجه مردم به این کار جلب شود.»

البته همانطور که ابتدا اشاره شد این تنها کتابخانه ملی نیست که دست به چنین کاری می‌زند. «هنر و اهدای کتاب» برای تجهیز کتابخانه‌های روستایی از سوی بانگاه دانشجویان دانشگاه تهران، طرح «اهدای کتاب به مناطق محروم» از سوی امور خیریه بنیاد رشد، اجرای طرح اهدای کتاب در «کتابخانه شهر» و طرح اهدای کتاب «مؤسسه مهر و ماه» تنها بخشی از طرح‌هایی‌اند که برخی از سازمان‌ها و تشکل‌ها در این زمینه انجام می‌دهند.

حیدری مهم‌ترین شرایط شرکت در آن را سالم بودن کتاب‌ها می‌داند. اینکه صفحات آنها نباید مخدوش باشند و اگر کتاب‌های اهدایی در زمره آثار علمی-دانشگاهی هستند اطلاعات آنها باید همچنان اعتبار داشته باشند و نباید زمان زیادی از انتشار آنها گذشته باشد. او نخستین اولویت برای ارسال کتاب‌ها را مناطق محروم می‌داند و ادامه می‌دهد: «کتابخانه مدارس، زندان‌ها، مساجد و حتی تشکل‌های فرهنگی از جمله مراکزی هستند که کتاب‌ها را در اختیار آنها قرار می‌دهیم. جالب است بدانید در همین شرایطی که برخی از این می‌گویند که مردم ما اهل مطالعه نیستند ما با درخواست‌های متعددی روبه‌رو بودهایم. مردم خودشان می‌توانند با معرفی مراکزی که به شکل رسمی در روستا یا شهر آنها فعالیت می‌کنند و نیاز به دریافت کتاب دارند آنها را با خبر کنند.»

حیدری با ذکر توضیحات بیشتری درباره نحوه توزیع کتاب‌ها ادامه می‌دهد: «ر وعله نخست دست به تطابق فهرست کتاب‌های مذکور با مخازن خودمان می‌زنیم، اگر کتاب‌ها در مخازن خودمان موجود باشد در همین شرایطی که برخی از این می‌گویند که مردم ما اهل مطالعه نیستند ما با درخواست‌های متعددی روبه‌رو بودهایم. مردم خودشان می‌توانند با معرفی مراکزی که به شکل رسمی در روستا یا شهر آنها فعالیت می‌کنند و نیاز به دریافت کتاب دارند آنها را با خبر کنند.»

حیدری با ذکر توضیحات بیشتری درباره نحوه توزیع کتاب‌ها ادامه می‌دهد: «ر وعله نخست دست به تطابق فهرست کتاب‌های مذکور با مخازن خودمان می‌زنیم، اگر کتاب‌ها در مخازن خودمان موجود باشد بر اساس درخواست متقاضیان آنها را به مناطق روستایی و کم‌برخوردار اهدا می‌کنیم. کم نیستند تشکل‌ها و سازمان‌هایی که طی سال دست به کارهایی مشابه می‌زنند، متأسفانه تا به امروز امکانی برای تشکیل کمپینی متشکل از همه گروه‌های مذکور فراهم نشده با این حال در تلاش هستیم تا همواره از تجربه‌های موفق دراین زمینه بهره بگیریم.»

آنطور که رئیس این گروه تأکید می‌کند آنها نسخ خطی و کتاب‌های چاپی ارزشمند را در اختیار پژوهشگران می‌گذارند تا درباره آنها تحقیقات لازم انجام شود.

یکی دیگر از تشکل‌هایی که دست به اقداماتی اینچنینی می‌زند «انجمن سلامت و هنر» است. نیما رضایی، رئیس این انجمن هم با اشاره به طرح «دوباره می‌خوانم» که چند سالی است به راه افتاده به «ایران» می‌گوید: «چند سالی ست که همزمان با نمایشگاه کتاب تهران ما هم با دراختیار گرفتن غرفه‌ای در همکاری با کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان از مردم برای اهدای کتاب‌های خود دعوت می‌کنیم، هر چند که امسال به دلیل واقع شدن غرفه در محلی پرت با استقبالی کمتر از سال‌های قبل روبه‌رو شدیم.» رئیس این انجمن که کتاب‌های اهدایی را برای تجهیز و راه‌اندازی کتابخانه در بیمارستان‌ها و مراکز درمانی استفاده می‌کنند ادامه می‌دهد: «نه تنها مردم، بلکه ناشران هم می‌توانند در حد توان در این قبیل طرح‌ها مشارکت کنند. حتی می‌توانند کتاب‌هایی را که در قفسه‌های کتاب فروشی‌ها باقی مانده‌اند اهدا کنند تا به جای خمیر شدن به دست مردم برسند.»

اغلب بر گزار کنندگان این کمپین‌ها تأکید دارند که سنگینی وضعیت اقتصادی بر چنین فعالیت‌هایی هم احساس می‌شود. میزان مشارکت مردمی در اهدای کتاب در یک سال اخیر کاهش محسوسی داشته، به هر حال نمی‌توان منکر این شد که حتی طبقه متوسط هم این روزها با کاهش توان خریدشان خواستار تهیه کتاب‌های مورد نظر خود شده‌اند.

شهرام اقبال‌زاده نویسنده و مترجم از جمله موافقان انجام چنین کارهایی است و به «ایران» می‌گوید: «افزایش هزینه‌های انتشار کتاب و از سویی وضعیت اقتصادی به گونه‌ای شده که حتی آن طبقه متوسط کتابخوان هم توانایی چندانی در خرید کتاب ندارند. حالا اوضاع و احوال قشر ضعیف که مشخص است. در چنین روزگاری این قبیل کارها اگر به طریق صحیح انجام شود تأثیر خوبی در توزیع کتاب میان افرادی خواهد داشت که توان تهیه آن را ندارند.» پیشنهاد این فعال اجتماعی به ناشران بزرگ این است که در حد توان خود به تجهیز کتابخانه‌های روستایی بپیژه در مناطق محروم و کم‌برخوردار کمک کنند. اقبال‌زاده ادامه می‌دهد: «البته از ناشران کوچک نمی‌توان چنین انتظاری داشت چرا که اغلب آنها در حال ورشکستگی هستند اما ناشران بزرگ می‌توانند با هر اعتقادی که دارند به این قبیل کمپین‌ها بپیوندند، اگر مذهبی هستند می‌توانند این کار را ز کات کار خود بدانند. به رغم این که برخی معتقدند مردم ما کتابخوان نیستند اما کافی است سری به روستاها و شهرهایی بزنید که طرح باشگاه‌های کتابخوانی در آنها اجرا شده و ببینید که چه نتایجی را در پی داشته است.»

مریم شهبازی

جزیره‌ای که وسعت آلودگی پلاستیکی در دریاها را نشان می‌دهد

مطالعه روی یک جزیره دور افتاده در جنوب اقیانوس اطلس به آشکار کردن ابعاد معضل زباله‌های پلاستیکی در اقیانوس‌های زمین کمک کرده است.

به گزارش پیام آشنا به نقل از بی بی سی، در این بررسی‌ها معلوم شده که حدود ۷۵ درصد بطری‌های پلاستیکی که با آب به سواحل این جزیره به نام "گین آکسییل" (به معنی غیرقابل دسترسی) می‌افتند از آسیا آمده و اکثرا در چین تولید شده‌اند.

محققان گفته‌اند که بیشتر بطری‌ها اخیرا تولید شده و این نشانه آن است که احتمالا از کشتی‌ها به دریا ریخته شده‌اند.

تیم محققان از آفریقای جنوبی و کانادا که گزارش خود را در نشریه "اقدامات آکادمی ملی علوم" منتشر کرده‌اند گفتند: تاکنون فرض بر این بود که بیشتر پلاستیکی که در دریا پیدا می‌شود یا گذر زمان از خشکی‌ها به آب‌های زمین وارد می‌شود اما دانشمندان اکنون می‌گویند که شواهد موید این فرضیه نیست و به نظر می‌رسد حجم قابل توجهی از این زباله‌ها به تازگی و از کشتی‌ها به دریاها ریخته شده‌اند.

پیتر رایان، نویسنده ارشد این مقاله و مدیر موسسه آفریقایی پرنده شناسی فیتزپاترِیک در دانشگاه کیپ تاون گفت: سال گذشته وقتی در این جزیره بودیم، دیدن سیل بطری‌های نوشیدنی واقعا تکان دهنده بود.

دانشمندان در جریان بررسی‌هایی در سال ۲۰۰۹ در این جزیره - که یک محوطه میراث جهانی است - ۳۵۱۵ قطعه زباله و بعد در سال ۲۰۱۸ هشت هزار و ۸۴ قطعه را معاینه کردند.

بطری‌های نوشیدنی پلی اتیلن ترفتالات (پی ای تی) شایع‌ترین نوع زباله با سریع‌ترین میزان افزایش بود به طوری که میزان آن از دهه ۱۹۸۰ به بعد سالانه ۱۴.۷ درصد بالا رفته است.

قدیمی‌ترین ظرفی که در سال ۲۰۱۸ پیدا شد یک کپسول پلی‌اتیلن فشرده بود که در سال ۱۹۷۱ تولید شده بود. با این حال بیشتر بطری‌ها که عمر آنها اندازه‌گیری شد حداکثر دو سال قبل از افتادن به ساحل تولید شده بودند.

پروفسور رایان گفت: وقتی شروع به مطالعه می‌کنید می‌بینید که حتی از بطری‌هایی که برچسب ندارند می‌توان اطلاعات زیادی کسب کرد.

بنابر گزارش بی‌بی‌سی، او گفت: اینها تاریخ خورده‌اند، نشان شرکت سازنده روی آنها هست و وقتی تولیدکنندگان مختلف را شناختید می‌توانید پی ببرید از کجا آمده‌اند.

او می‌گوید: در واقع در طول سه ماهی که ما در جزیره بودیم ۸۴ درصد بطری‌های به ساحل افتاده تولید آسیا بود.

این مطالعه حاکیست که این بطری‌ها به احتمال زیاد توسط کشتی‌های در حال از عبور منطقه به عنوان زباله به دریا ریخته شده‌اند. چون قدمت آنها کمتر از آن است که با جریان‌های اقیانوسی از آسیا به آنجا رسیده باشد.